

# הלכה למעשה

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך חירשפלד שליט"א  
ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד וויטס

from them contaminating [my Mikdash].” The Malbim explains that it is really an obligation upon *Beis Din* to make public announcements about the laws regarding not entering into the *Mikdash* while *tamei* (impure), until one becomes purified with the ashes of the *Parah Aduma* and the special water. *Chazal* chose to do this by commanding us to publicly read the *Parsha* of *Parah Adumah* from a *Sefer Torah*, where it states clearly the prohibition of a *Tamei* (impure person) entering the *Mikdash* while he is impure. This is relevant even nowadays since the area of the *Bais HaMikdash* still retains its special *kedusha* and sanctity, and we are not permitted to enter that area, with a penalty of *Kares* to one who does, as stated in the *Mishna Berura* (4). We, therefore, still need this reminder every year. **Relevance.** Those who go by transport to the *Kosel Hamaaravi* do not enter the place of the *Mikdash*, but those who walk through the Arab *shuk* [which must be done safely] must be careful not to make a wrong turn into the *Mikdash* area. They must go with *Yerushalmis* and others who know the proper way.

# A SERIES IN HALACHA LIVING A “TORAH” DAY

## Chodesh Adar and the Four Parshivos (4)

**Parshas Parah.** This *Shabbos* we take out a second *Sefer Torah* and read the beginning of *Parshas Chukas* which discusses the *Parah Adumah*. It details the purification of a person from ritual uncleanness caused by coming into contact with a dead body, by sprinkling the ashes of a burnt red cow and specially prepared water. The **Shulchan Aruch** (1) writes that some opinions hold that the *laining* of *Parshas Parah* is a *Torah* obligation (*D'Oraysa*). Some later *Poskim* [as mentioned in the *Mishna Berura* (2)] could not understand the source in the *Torah* for such an obligation to read annually the *parsha* of the *Parah Adumah*, especially now that we don't even have the *mitzvah* of *Parah Adumah*. They, therefore, disagree and rule that it is only a Rabbinic obligation. The words of the *Shulchan Aruch* indeed require explanation.

**Explanation of the Steipler Gaon ז"ל.** The *Steipler* explains this ruling by quoting the **Malbim** at the end of *Parshas Metzora*. It says there (3): *“You shall separate Bnei Yisroel*

## בין הרוחנים - תבלין מדף היומי - בבא מציעא כו.

תקנת חכמים? ודין דאורייתא, סימן, a סימן or is this a lost item if given a lost item if given a lost item? The *Gemara* asks: is the דין that we may return a lost item if given a lost item? Are the עדים, or is *simanim* alone sufficient? The *Gemara* says a נפק"מ is if we may return a גט to a אשה if he only gives us a סימן on the גט? Since this has implications which is דאורייתא, if דאורייתא he would have to bring עדים that it's his and a סימן alone would not suffice.

The *Gemara's* 1-*Simanim* are not acceptable because it is possible (although remote) that 2 items have the same characteristics. 2- We are חושש for a שקרן. The claimant might see this item by the rightful owner and is now using a *siman* to illegally claim it. And even if this שקרן never saw the item, it's possible that he got lucky and gave us the right *siman*.

The *Gemara* brings a question from the story of אבא ר' (חולין) who was concerned not to be עובר כלאים so he told his assistant that before he hitches 2 mules to his wagon, he should inspect them (tails and ears). If they both have the same type, he can be sure they are the same species and he may use them together. We see from here that דאורייתא, because R' Abba is using סימנים to determine כלאים which is a סימן (מי ירושע) (similar to the *shailla* if *simanim* are דאורייתא) (similar to the *shailla* if *simanim* are דאורייתא) and *simanim* will not be enough דאורייתא, when it comes to אבידה the *Gemara* asks that maybe we should be חושש for רמאי: דאורייתא, *simanim* may be used to clarify the doubt even דאורייתא.

for example identifying a hole (נקב) next to a certain letter in a text, or anything similar to this. This is viewed as עדים. 2) Identifying the length, weight, place. 3) Identifying by color. This is not in the category of סימן מובהק at all. The *Gemara* brings the **טור בשם הרא"ש** [ר"ס, ז'] **רמ"א** [ר"ס, ז'] that if one gives a סימן מובהק it is sufficient proof and we return the item to him. The *Torah* says that the size, quantity, and place are all considered a סימן מובהק.

The *posuk* says: "ויחי בבקר והנה היא לאה". **Rashi** writes: "אבל בלילה לא הוי לאה", because *R' Leach* gave over the *simanim* to *Leah*. *Rashi* seems to be quoting the *Gemara* [מגילה ג'] that asks what does it mean that in the morning it was *Leah*? It was *Leah* the night before too? The *Gemara* explains that *Yaakov* didn't realize it was *Leah* because *Rachel* had given her the *simanim*. The *Gemara* says: "אבל בלילה לא הוי לאה", that since she had given *Yaakov* the *simanim* and we hold דאורייתא, she had the דין of *Leah*. **L'halacha** it wasn't *Leah*! *Yaakov* had the right to be סימן that it was *R' Leach* and that's what רש"י means when he says, "ב"לילה לא הוי לאה", and *Yaakov* had the right to be סימן that it was *R' Leach*.

# הוא היה אומר

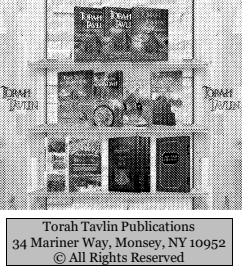
**R' Shimshon Pinkus ז"ל** would say: **Rashi** says that *Tzav* denotes *Zerizus*, to promptly and meticulously fulfill a *mitzvah* for the present and also for future generations. *Zerizus* is the key to our *hatzlacha* in all matters, spiritual and physical. Today's world moves much faster than ever before. I once heard from someone that we should view this as a message from the *Ribono shel Olam*: Act quickly or you may lose out!"

**A Wise Man** would say: "The young man knows the rules; the old man knows the exceptions."  
To place an ad or to dedicate in your city for a simcha, yahrzeit or any reason, please send an email to: [Forahtavlin@yahoo.com](mailto:Forahtavlin@yahoo.com)

**Say NO**

Although the Satan works HARD on it, Sign up not to show disrespect ! בתפילה

855.400.5164 / Text 800.917.8309 / [kvodshomayim.org](http://kvodshomayim.org)



Torah Tavlin Publications  
34 Mariner Way, Monsey, NY 10952  
© All Rights Reserved



לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעינתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

Cities Edition

# שבת קודש פרשת צו - פרשת פרה - כ' אדר ב' תשפ"ד Shabbos Parshas Tzav - Parah - March 30, 2024

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY GO TO: [WWW.TORAHTAVLIN.ORG](http://WWW.TORAHTAVLIN.ORG) OR SEND AN EMAIL TO [TORAHTAVLIN@YAHOO.COM](mailto:TORAHTAVLIN@YAHOO.COM)

התורה היא יתירה על מעלת הקרבן, ולא שייך לומר שהיא תמורה לה. אמנם אוד שעוסק בה ודאי שאינו צריך לקרבן או לתמורתו. מאוד שכבר זכה למעלה יתירה מזה. מזה ילמד ויבין כמה קדושה זוכה האדם להמשיך כשהוגה בתורה. מלבד מה שגם כהיום שבעונותינו הרבים, הרבה עידנו, ושגם בית מקדשנו, וגלה יקרנו, זוכה בכח עסק התורה לעורר נחת רוח במרומים כבמונן שבית המקדש היה קיים. אולם כדי לעורר נחת רוח ליוצרנו בתורתנו, מחובותינו להגות גם בספרי מוסר, כי עיקר רצונו יתברך הוא שיהגה האדם בתורה כדי לטהר את לבבו ואת מידותיו, ואי אפשר להאדם להגיע לידו כך כי אם על ידי שידע למי הוא עובד ולשם מי הוא לומד ומאי הכוונה הנדרשת מאתנו כשאנו הוגים בתורה, וזאת אי אפשר להשיג כי אם ע"י לימוד המוסר. וכפי שאמרנו לי פעם **הגאון הצדיק רבי זנוגל קורדו זצ"ל**, שבאמת הכל תלוי בכוונת הלומד ובמטרותו בלימודו, וכשנשא לחפש את גדלות הבורא ע"י תבונה, וכמו שמפרש **הדמ"ס**, ודאי שהלימוד יוסיף לו אמונה, אבל אם בא רק להכיר ולדע את חכמת התכונה - לא יוסיף לו לימוד כלום באמונה, כי זו איננה מטרתו וודאי שלא יגיע לגלות דבר שאינו מעונין בו. כעין זה הוא בלימוד התורה, כשהוגים בה מתוך רצון להתקרב אל ה' וליראה אותו, או אכן זוכים לכך, וכדי שיוכה האדם להכוונה הרצויה בלימוד התורה עליו להגות בלימוד המוסר. לדאבונינו ישנם הרבה המזללים בלימוד המוסר, והוה הגורם שכמעט ואין מבחינים את הליכותיהם של בני הישיבות לבין הליכותיהם של הבעלי בתים, כי על אף שהן שייבה יושב ושוקד על תלמודו, אבל כשא בבית הכנסת להתפלל אין הבלד בינו לבין הבעל הבית העומד לצידו. כמעט ואין רואים שהבן שייבה מעדיף יותר את עבודת התפילה, הוא מתפלל באותה קדידות ומחירות של הבעלי בתים המסבכים אותו...

לחטא של העגל וא"כ, ע"י קריאת פרשת הפרה אנו זוכרין העגל ומקיימים העשה דאורייתא לזכירת מעשה העגל. ויש להוסיף עוד ע"ז, דהנה י"ל מדוע יש צורך בכלל לזכור מעשה העגל, מזה התכלית בכיזה זו. בשלא שאר הזכירת מובן התכלית, וכיזה יציאת מצרים, הזכירת שבת, הם היסודות של יהדות שהם שורש האמונה, וכן שאר כל הזכירות מובן התכלית, אבל מה התכלית בזכירת מעשה העגל? ואפשר לומר, שיש תכלית גדול בזכירת מעשה העגל, דהנה חג שבועות הוא היום שידר משה רבינו מוד סיני הלוחות בידינו, ודאה שכלל ישראל חטאו בחטא העגל השלך הלוחות להארץ ונשברו. והק' המפרשים, דמדוע אנו עושים את היום טוב של שבועות בשעה שקיבל כלל ישראל את הלוחות הראשונים שנשברו, יותר ראוי לעשות היום טוב ביום כיפור בשקיבלו הלוחות שניות שנתקיימו? ת"י, שהיא גופא, להורות שבכלל קבלת התורה הוא יסוד זה, שאין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא, וכל אחד ואחד יהיה נשאל באיזה עבירה שהיא, ואפילו הצדיקים כדכתיב: "שבע יפול צדיק וקם". וא"כ, יסוד זה נלמד מחטא העגל, וכדאיתא בגמ' (ע"ז ד:): "זא"ד ירושע בן לוי: לא עשו ישראל את העגל אלא ליתן פתחון פה לבעלי תשובה", ע"כ. וא"כ י"ל, דזו התכלית בזכרון העגל, להורות שאפילו אם אחד חטא, עדיין שייך לתקן דרכיו, כמו שמצינו בחטא העגל, וכמו שמצינו הפרה היה התיקון לאותו חטא. ולהורות שאפילו אם אחד חטא יש לו תיקון!

# טיב התבלין

מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רביעובין שליט"א, ר"י שני חשמים ירושלים עיראק

**זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים ... (ו-ו) - חובה להוני תורה ללמוד גם מוסר**

ל"ל מקרא זה דרשו רז"ל (מנחות ק): 'אר"ל, מאי דכתיב: זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם, כל העוסק בתורה, כאילו הקריב עולה, מנחה, חטאת ואשם אמר רבא, האי לעולה למנחה? עולה ומנחה? מיבעי ליה (בלי תוספת אות ל' בתחלת אמר רבא, אלא אמר רבא: כל העוסק בתורה אינו צריך לא עולה ולא חטאת ולא מנחה ולא אשם (כאילו נכתב בתורה: זאת התורה, לא עולה לא מנחה וגו'). אמר רבי יצחק, מאי דכתיב: זאת תורת החטאת וזאת תורת האשם, כל העוסק בתורת החטאת, כאילו הקריב חטאת, וכל העוסק בתורת אשם, כאילו הקריב אשם' עכ"ל.

מאמר זה כולל שלש דרשות, ובהקדמה לביאורם יש להוסיף שתורתנו היא נצחית, וכשם שבמונן הבית התחייב החוטא בקרבן, כך גם בימינו אנו, וכיון שחבר בית המקדש ואין אנו יכולים להקריב קרבנות צדיקים אנו להדבר המשמש כתמורה לקרבן, ורבי יצחק הסיק מהכתוב שלפנינו שתורת הקרבנות עומדת במקום קרבן, כיון שאוד והקדושה המתעוררת מכה הקרבן טמון בתורת הקרבן, וכפי שמוכח בספ"ק, שאוד כל מצוה או מועד טמון בתורת המצוה או המועד. ריש לקיש מוסיף ודרש שלא דוקא תורת הקרבנות משמשים כתמורה לקרבנות, אלא בכל חלק התורה יהיה זה באיזה ענין שהיא, יכול ההוגה בה להמשיך האור הקדוש של הקרבן. כי דרושת הקרבן היא האור המקשר את האדם לבוראו, וקדושה זו ימצא האדם בהתורה בכללותה, כי כל ההוגה בה ימצא דבקות בהבורא ב"ה, בא רבא והוסיף שמי שעוסק בתורה אינו צריך שום קרבן! וזאת, כי תמורה ניתנת בדרך כלל על דבר שהוא בדומה לה, אבל מעלת

# עדותיך אתבונן

לפדוש מאת הרב אברהם הנטא אבשימן שליט"א, בעשר שנה אברהם

**ויקחו אידך פרה אדמה המימה ... (פרשת פרה) - טעם קריאת פרשת פרה המחסר כתב (תרפ"ה, ס"ז): "יא שפרשת זכור ופרשת פרה אדומה הייבים לקראם מדאורייתא, לפיכך בני הישועים שאין להם מעין צדיקים לבא למקום שיש מעין בשבתות הגלו כדי לשמוע פרושיות אלו שהם מדאורייתא", ע"כ. והק' המנ"א, דהיכן מצינו בהתורה שום רמז שחייב לקרוא פרשת פרה, אה"נ פרשת זכור היא מדאורייתא משום דכתיב "זכור את אשר עשה לך עמלק", אבל לא כתיב שום קרא שצריך לזכור פרשת פרה.**

ותדענו האחרונים (ערוגת הכושם אור"ח סי' ר"ה, מלבי"ם סי' א', ארץ יהודה סק"ד ועוד) ששורש השרשים של חיוב זה הוא משום דאיכא חיוב זכירת מעשה העגל כדכתיב (דברים ט, ז): "זכור אל תשכח את אשר הקצפת את ה' אלקיך במדבר וגו'". והקשה המנ"א מדוע לא תקנו לקרא פרשת העגל כמו פרשת זכור, ותדין דכיון שגנאי הוא לכלל ישראל לא תקנו כן. ועכ"פ איכא חיוב לזכור המעשה עגל.

ולפ"ז ביארו האחרונים שטעם זה פרשת פרה הוא מדאורייתא. ידוע דברי רש"י (פרשת חוקת) שהביא מדברי המדרש מדוע הפרה נעשה תוקא ע"י הפרה וז"ל, פרה אדמה, משל לבן שפחה שטינה פלטיש לך מלך, אמרו רבא אמי ותקנה הצואה, כך תבא פרה ותכפר על העגל" עכ"ל. ומביאר להדיא בדברי המדרש שהפרה היא תיקון

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.clickstonsforshabbos.com - The charity that simply helps families of Melamdim, Agunos and Grushos in Eretz Yisroel at ZEDCO expense

# מעשה אבות ... סימן לבנים

והאש על המזבח תוקד בו לא תנבה ובער עליה הבהן עצים בנכר וקדך עליה העלה ... (ה-ו)

*Parshas Tzav* discusses the burnt offering where “The fire on the altar shall burn on it; it shall not go out.” These days, long after *korbanos* have been replaced by *Tefillah*, the “*Aish Tamid*” - the fire burning on the altar is the fire we must continuously tend to in our hearts to enable our prayers to be filled with heartfelt meaning. The act of continuously feeding the fire of Jewish spirituality with prayer, stoking the flame that is on the altar of our souls, not letting that spark peter out, will keep our *tefillos* continuously warm and effective. Keeping the fire of prayer burning, even in these strangest of times, not letting it extinguish, has brought warmth and comfort - and yes, salvation - to people who never knew what it even means.

The *Ramat Gan Hesder Yeshivah* was established in 1994 by **R’ Yaakov Ariel *shlita***, the Chief Rabbi of *Ramat Gan* and one of the leading rabbinic figures there, together with **Rabbi Yehoshua Shapira**, a young and rising rabbinic force. The *Yeshivah* took upon itself to establish a vigorous *Torah* center in the heart of the *Tel Aviv* region, to illuminate the city and fill the center of the Israeli population with the light of *Torah* in the spirit of community outreach and love of the Jewish people; to break the spiritual and social barriers and promote *achdus*, unity among the people of Israel. Today the *Yeshivah* numbers over two hundred students and more than one hundred *kollel* families. Coupled with serious study of the *Torah* of *Eretz Yisroel* and quality service in the IDF, the Israeli army, the *Yeshivah’s* students engage in a broad spectrum of activities, reaching thousands of people every year, in the areas of community outreach, welfare, education, and the like.

One of the boys learning at the *Yeshivah* who served as a soldier in the *Givati Brigade* told over the following story and it was posted on the bulletin board in the *yeshivah*: One night, shortly after the IDF had gone into Gaza, in the middle of a serious gunbattle with Hamas terrorists, I was in the CHAMA”L war room, attending to my duties. Suddenly, my commander came up to me and told me: “I have a special mission for you. You are religious, right? You wear a *Kippa*?”

I said yes, I am religious. Instantly, he ordered me: “Young man, GO PRAY!”

I said, “WHAT?!” This is a completely non-religious commander, who lives a totally secular lifestyle in *Tel Aviv*.

He told me, “Listen to me carefully! Right now, we are in trouble and it’s only prayers that can help! For a long time now, a number of our tanks have been stuck in the northern area of Gaza and they are totally exposed to enemy fire. Hamas shooters are all around them and there could be a catastrophe brewing if we are not able to fix those tanks. Right now, GO PRAY! Pray that either we are successful in fixing those exposed tanks or for some reason the Hamas terrorists don’t attack them and our troops remain safe. Whatever you do, JUST PRAY! We are in a very tough situation!”

It took me - a *yeshivah* student from *Ramat Gan* - some time to digest what he wanted from me...

In general, especially with the war going on, I have been having a hard time concentrating on my *tefillos* and I wasn’t sure how I would be able to do that now, in this dire time of need. But I went off to another room, took out my *siddur* and said to *Hashem*: “These are Your sons, have *rachmanus* on them. Rescue them, let them be safe, let there not be a *Chilul Hashem*.”

I prayed in this manner for about 15 minutes and then returned to the war room, all the while asking *Hashem* to please listen to my prayers.

As I walked in, the same *chiloni* commander came up to me, smiling and very excited! “You have no idea what just happened here! A minute after you left, the first tank was fixed. It just started working! Then, soon after that, the second one began to work and after a while, all the tanks were fixed. Our men got back in safely and continued the battle!”

I smiled at him and expressed my happiness at this amazing turn of events. But my smile quickly turned to shock as my commanding officer suddenly looked at me with serious eyes. In a firm voice, he gave me my orders: “YOU ARE NOT GOING INTO GAZA, I NEED YOU HERE FOR YOUR PRAYERS!”

ואחמל על שם קדשי ... (הזקאל ל-כא)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY HAFTORAH BY AN UNEQUALLED HISTORIAN

## תורת הצבי על הפטרות

*Yechezkel HaNavi* declares that the presence of a Jew in exile causes the desecration of *Hashem’s* Name since as a member of *Hashem’s* people, a Jew should be residing in the Holy Land of Israel. But is not living in *Eretz Yisroel* really enough of reason to accuse *Klal Yisroel* of desecrating *Hashem’s* Holy name?

**R’ Yonason Eibenschutz *zt”l*** expounds on this and says that the Jews living in exile are creating a *Chillul Hashem* because they are too ashamed to even admit that they were sent into exile due to their sins. He explains further that human nature is to deflect blame and perhaps the Jews may even want to blame *Eretz Yisroel* itself for not being as good as they had been told it would be, thereby deflecting

responsibility for their own sins and failures. While it would seem to be a foolhardy excuse on its own, *Chazal* do not dismiss it out of hand and explain that such an excuse would not be good enough since *Eretz Yisroel* is a land that is impervious to *mazel* - fortune. In fact, *Chazal* say that the “*Eyes of Hashem*” rest on the Land of Israel thereby making its fortune under the direct control of *Hashem* and not under emissaries of the Almighty.

Thus, when a Jew resides outside of *Eretz Yisroel*, he is in essence saying that he does feel that *Hashem’s* direct supervision over him is important - and what greater *Chillul Hashem* would there be than saying that a Jew - *Hashem’s* own child - does not want to engage with the Almighty?

ונפתח אהל מועד לא תנצחו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם ... (ה-ג)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R’ CHAIM YOSEF KOPMAN *zt”l*

# מחשבת הלב

*Aharon Hakohen* and his sons were commanded to remain in the *Mishkan* for the entire *המולואים*. We also find in *Chazal* that *Moshe Rabbeinu* was obligated to dismantle the *Mishkan* daily during this time. Others maintain that he had to do this 2 or 3 times a day. (See **Rashi *Vayikrah* 9, 23** and **Ramban *Shemos* 40, 2**) How can we reconcile these two *derashos*? If the *Mishkan* was disassembled, then how did *Aharon* remain in it for the full seven days?

The **Chasam Sofer *zt”l*** explains as follows. *Moshe* didn’t fully take apart the *Mishkan*. Rather, he lifted each קרש out of its socket one at a time, and then set it right back in its place. He extrapolates this from a *Gemara* in *Shabbos* that teaches that a כלי that broke and was repaired, is considered to be new. “פנים חדשות בא לכאן”. Here too, since the *Mishkan* was “broken” for a moment and then “fixed” it was deemed a brand new structure. Since it wasn’t disassembled completely, it’s as if *Aharon* never vacated it! He goes a step further, and derives a valuable lesson in *Avodas Hashem*. In order for a person to improve spiritually, a 180° overnight changeover is not only not required, but ill-advised. Rather, every minute’s change in and of itself, effects a transformation and achieves a פנים חדשות status as well! As the saying goes: “Rome wasn’t built in a day.”

There’s a valuable thought from the **Vilna Gaon *zt”l*** on *Mishlei* that complements this idea. אץ ברגלים חוטא. אולת אדם תסלף. “אץ ברגלים חוטא. אולת אדם תסלף. He explains that if a person attempts too high of a spiritual jump, awaiting the “הבא לטרה מסייען אותנו” and it never arrives due to his overreaching, he gets upset and tends to blame *Hashem*. It is nobody’s fault but his own, says the *Gaon*, אולת אדם. One cannot build a house from the top down!

We must take this lesson to heart and understand that if we wisely use each and every day, building one קרש at a time, then we will merit the *zechus* of “הבא לטרה מסייען אותנו” and succeed in our lives, *b’ruchniyus* and *b’gashmiyus*.

## משל למה הדבר דומה

אם על תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה ... (ו-יב)

**משל**: Every morning in a small *shul* on the lower east side, the same 15-20 people would come to the *minyan* for *Shachris* and over time, became quite close and friendly.

One day, *Mendy*, one of the members, showed up to *davening* with a couple of bags in his hand. When the prayers were almost over, he went to a table in the corner of the room and began unpacking the contents of his bag. Orange juice, herring, crackers, cookies, a bottle of *Chivas Regal* etc, - it was the traditional “*Yahrzeit L’chaim*.”

“Hey *Mendy*,” some members of the *minyan* called out to him, “we didn’t know you had a *yahrzeit* today!”

“Actually,” answered *Mendy*, “I don’t. However, yesterday while crossing the avenue, a car hit me and knocked me over.

I spent the entire day in the hospital but *Baruch Hashem*

I’m all good. This is my *Korban Todah*, my thank you offering to the almighty!” All the members enjoyed that morning’s spread in good spirits.

The next day, another member brought in such a spread. “You have a *yahrzeit* today?” someone asked, “Or maybe a car hit you?” someone else quipped. “No,” he explained, “but after hearing *Mendy’s* story yesterday, I got really inspired. I have been crossing that same avenue everyday for 20 years now and nothing happened to me - so, Thank You *Hashem!*”

**משל**: There are only four specific situations where a person who is saved from any of them brings a *Korban Todah*. It is strange therefore, that the *posuk* in *Tehillim* in place of the *Korban Todah* states, “מזמור לתודה הרעיו לה כל הארץ” everyone will praise *Hashem*. **R’ Chaim Kanievsky *zt”l***, explains, that while there are only four situations that obligate an offering, every person is obligated to offer his thanks to *Hashem*.

אש תמיד תוקד על המזבח לא תנבה ... (ו-ו)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R’ GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

# דרגה יתירה

This *posuk* is referring to the fire that burned constantly upon the *mizbeach* (altar) in the *Mishkan*. Explains the **Shlah Hakadosh, R’ Yeshaya Halevi Hurwitz *zt”l***, these words are a very important message for every Jew. A *shulchan*, a table, is compared to a *mizbeach*. In every Jewish home, it is around the *shulchan* that much time is spent during *Shabbosos*, *Yomim Tovim* and other opportunities to eat together. At every single gathering around the family “altar” a fire must burn. What type of fire are we referring to? The fire of *Torah* should always burn at every meal! When people get together and talk about politics, or even worse, talk *Lashon Hara* about other people, and not a single *Torah* thought is said, it is deemed “a gathering of fools” and a wasted opportunity to uplift physicality to meaningful and spiritual heights.

In this world, people can get so involved in day to day physical activities like working, eating, running errands, shopping, exercising and sleeping. People can get so bogged-down in the less important areas of life and completely forget about the main thing: *Torah! Torah! Torah!* This includes, *Torah* thoughts, *Torah* ideals, and a *Torah* outlook which must envelope every aspect of life. In fact, it is every aspect of life that should be illuminated with the light of *Torah*.

Especially at this time of year, when we begin our busy preparations for *Pesach*, let us not forget the purpose and goal of all our preparations. *Pesach* is not about cleaning or clothing, and it’s not about food. It is about passing over the true *Torah hashkafa* to the next generation. The only way we can give *Torah* to our children, is if it is constantly burning within us.

It is imperative for every Jew to see to it that his personal “*Aish Tamid*” - as well as the burning passion for *Torah* and *Yiddishkeit* of his family - should continue to blaze ahead and fortify his “*Mizbeach*” - his altar upon which he and his family devote so much of their lives and their time to - “*Lo Sichbeh*” - it shall never be extinguished!